

ДІМ
НА
КРАЮ
МАГІЇ

Переклала з англійської
Юлія Підгорна

Емі Спаркс

ДІМ
НА
КРАЮ
МАГІЇ

Львів
Видавництво Старого Лева
2024

УДК 821.111(410)-31
С 75

Text © 2021 Amy Sparkes
Cover and interior illustrations © 2021 Ben Mantle
Published by arrangement with Walker Books Limited, London.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, transmitted, broadcast or stored in an information retrieval system in any form or by any means, graphic, electronic or mechanical, including photocopying, taping and recording, without prior written permission from the publisher

Спаркс Емі
С 75 Дім на краю магії [Текст] : повість / Емі Спаркс ; пер. з англ. Юлії Підгорної. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2024. – 272 с.

ISBN 978-966-448-336-7

«Дім на краю магії» Емі Спаркс – це чарівна історія, сповнена дивовижних загадок.

Дев'ятка – сирота, що змушена заробляти на життя кишеньковими крадіжками. Та вона над усе хоче втекти з огидного Гнізда Гаманса, лігва старого ватажка банди. Одного дня дівчина поцупила в красивої панни торбинку, а в ній був лише ляльковий будиночок. Дівчинка знічев'я стукає в крихітні двері і на її здивування будинок виростає. Дев'ятка знайомиться з химерними мешканцями зачаклованого будинку та поринає у вир магічних пригод.

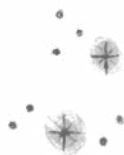
УДК 821.111(410)-31

© Емі Спаркс, текст, 2021
© Бен Ментл, обкладинка та ілюстрації, 2021
© Юлія Підгорна, переклад з англійської, 2024
© Видавництво Старого Лева, українське видання, 2024

ISBN 978-966-448-336-7 (укр.)
ISBN 978-1-4063-9531-0 (англ.)

Усі права застережено

Для Софі

Тому, хто прочитає цю записку

Мене звуть Дев'ятка, і я прошу вас про послугу.

Пройдіть провулком Вінні, поки не дістанетеся суцільного ряду напівзруйнованих будинків. Постукайте у треті двері і скажіть: «Сьогодні без полуниці».

Скажіть Гамансу, що вас прислала Дев'ятка. Передайте старому гостромордому дияволу, що він більше ніколи мене не побачить. Чому? Тому що він помиляється – іноді життя таки дарує полуниці. Іноді ти стоїш за крок від магії, навіть не усвідомлюючи цього.

І саме це сталося зі мною.

Дев'ятка

Дев'ятка присіла за стосом ящиків з рибою на гамірному ринку. *Мертва риба завжди виглядає такою здивованою*, – подумала вона. – *Здивована, що померла? Здивована, що її спіймали?* Що ж, у всякому разі, Дев'ятку нічим не здивуєш. Вона не збиралася попадатися чи помирати, уклінно дякую. Хоча кожного дня ризикувала і життям, і свободою.

Дев'ятка провела кінчиками пальців по своїй порожній сумці, перекинутій через плече. Недовго їй лишилося пустувати.

Зосередитися.

Вона на мить заплющила очі, а тоді знову розплющила. Неначе кішка: помічає здобич, тихенько її переслідує, і в потрібний момент нападає. Але замість того, щоб принести мишу своєму хазяїну, Дев'ятка полювала на інакший подарунок.

Вона потрапила в немилість до Гаманса, старого ватажка банди. Їй потрібно було проявити себе. Довести, що вона гідна даху над головою і жалюгідної порції їжі, яку старий диявол видавав їй щодня. І зараз це був її шанс.

На ринку усі були заклопотані, метушилися й теревенили. Це було ідеальне місце для наскоку. Тачки торохтіли, торговці кричали, вози гриміли. Закутана в шаль торговка рибою стояла у дальньому кінці своєї ятки і вигукувала у натовп фрази про улов дня, яким, наскільки розуміла дівчинка, була просто надзвичайно велика і надзвичайно здивована риба. Дев'ятка пригнулася за ящиками і роззирнулася. По бруківці загуркотів віз, запряжений